

Arrest

nr. 306 736 van 16 mei 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 juli 2022 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de terechtzitting van 17 november 2023 waarbij de verdere behandeling van de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 1 december 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché Y. HOLSTERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 30 juni 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 20 juli 2021.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 13 juni 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze wordt thans bestreden en luidt:

“A. Feitenrelaas

U, G.A.S.(...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, 18 jaar oud te zijn, etnisch Pashtoun te zijn en het soennitisch geloof te belijden. U bent geboren in Akhundzadkhan, een subdorp van Tingawar, gelegen in het district Alingar van de Afghaanse provincie Laghman, en hebt daar altijd gewoond tot aan uw vertrek uit Afghanistan. In Afghanistan bent u tot en met de 7e graad naar school geweest. Een beroep had u niet in Afghanistan. In uw vrije tijd speelde u lokale spelletjes en cricket.

Uw problemen begonnen omwille van het werk dat uw vader A.G.(...) en twee maternale ooms deden. Uw vader was een taxichauffeur en bracht mensen naar het districtscentrum en van daaruit naar de provinciehoofdstad. Uw twee maternale ooms werkten voor de lokale politie en hielpen het dorp beveiligen door twee checkpunten te bemannen vlakbij uw dorp. Soms moesten uw maternale ooms naar het districtscentrum of de provinciehoofdstad gaan en dan vroegen ze uw vader om hen te voeren omdat ze het te gevaarlijk vonden om met een overheidswagen rond te rijden. Uw vader kwam zeer goed overeen met hen en had er dus geen enkel probleem mee om dit te doen. Op een dag kreeg uw vader het bevel van de taliban dat hij moest stoppen met het vervoeren van uw maternale ooms. Uw vader besloot om toch te blijven helpen aangezien uw twee maternale ooms als broers voor hem waren. Op de 11e dag van de 10e maand in 1396 (1 januari 2018) kwamen uw vader en twee maternale ooms terug van de provinciehoofdstad. Onderweg, in Badi Abad, reden ze in een hinderlaag, ze werden aangevallen en alle drie gedood door de taliban. Ongeveer twee maanden later, op de 13e dag van de 1e maand in 1397 (2 april 2018), ontvingen u en uw broer A.S.(...) een brief van de taliban waarin stond dat uw vader hulp verleende aan uw maternale ooms die voor de Afghaanse lokale politie (ALP) werkten en dat uw broer A.S.(...) een journalist was die eveneens tegen de taliban werkte. Daarom dienden jullie zich aan te sluiten bij de taliban om Jihad te doen anders zouden u en uw broer hetzelfde lot tegenmoeten gaan als uw vader en twee maternale ooms. Hierna schreven jullie een brief naar het districtscentrum waarin jullie vroegen om hulp. Vier maanden na de brief, op de 11e dag van de 4e maand in 1397 (2 juli 2018) werd uw broer A.S.(...) ontvoerd door de taliban toen hij onderweg was van zijn kantoor naar huis. Uw moeder kwam dit te weten omdat ze belde naar de gsm van uw broer en er nam een persoon op die zei dat ze de taliban waren en haar zoon genomen hadden. Er werd ook gezegd aan de telefoon dat ze hetzelfde zouden doen met u. Uw moeder vertelde alles wat gebeurd was tegen u toen u thuiskwam. Daarna sprak ze met een vriend van uw vader. Hij raadde aan om u weg te sturen en regelde vervolgens uw vertrek.

U heeft nog drie andere broers en één zus die momenteel nog bij uw moeder in het dorp wonen.

Bij terugkeer vreest u bedreigingen van de taliban te ontvangen en gedood te worden.

U verliet Afghanistan op de 22e dag van de 4e maand in 1397 (13 juli 2018) en reisde via Iran, Turkije en Servië naar België waar u aankwam op 16 juni 2020. U diende een verzoek om internationale bescherming (VIB) in op 30 juni 2020.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: Uw taskara (Afghaans identiteitsbewijs), de taskara van uw vader, een certificaat van uw broer zijn werk, een document dat aantoonde dat u naar school geweest bent, drie brieven waarin de feiten geconfirmeerd worden door het districtscentrum, de dreigbrief aan uw vader, de dreigbrief aan uw broer en vier foto's van uw broer waarbij u ook op één foto staat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

In dit verband moet er immers op worden gewezen dat hoewel u op het ogenblik van uw asielaanvraag minderjarig was en u op 3 augustus 2020 een voogd kreeg toegewezen door de dienst Voogdij, deze voogdij op 9 juni 2021 van rechtswege beëindigd aangezien u op die dag meerderjarig werd. Het CGVS is dan ook van oordeel dat er sindsdien in uw hoofde geen bijzondere procedurele noden verbonden aan de hoedanigheid van niet-begeleide minderjarige meer kunnen worden aangenomen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van

subsidaire bescherming aannemelijk te maken. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door de taliban. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw asielrelaas gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante tegenstrijdigheden en incoherenties met de door u neergelegde bewijsstukken worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

U verklaarde dat uw vader, via een brief, het bevel kreeg van de taliban om te stoppen met het helpen, namelijk vervoeren, van uw maternale ooms (CGVS, p. 18). Wanneer deze brief afgeleverd werd bij uw vader weet u niet precies. Nochtans dient hierbij opgemerkt te worden dat u deze brief zelf neerlegt en dat er een datum op deze brief vermeld staat. De datum op deze brief is 3/6/1439 (islamitische datum), wat neerkomt op 19 februari 2018 volgens de Gregoriaanse kalender (Administratief dossier – Groene map, stuk 7; Blauwe map, stuk 2). Dat u deze brief, waarvan de datum overduidelijk met Tipp-ex bewerkt is, klaarblijkelijk niet goed gelezen hebt doet an sich al afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van uw relaas en van deze brief. Er kon immers verwacht worden dat u weet zou hebben van een datum op deze brief aangezien u verklaarde Pashtou te kunnen lezen (CGVS, p. 9). Bovendien dient vastgesteld te worden dat deze dreigbrief gericht aan uw vader geschreven werd na de door u beweerde sterfdatum van uw vader. Zo verklaarde u dat uw vader stierf op de 11e dag van de 10e maand in 1396 (1 januari 2018) (CGVS, p. 14). Dat de dreigbrief gericht aan uw vader volgens de Gregoriaanse kalender op 19 februari 2018 geschreven werd, anderhalve maand na de dood van uw vader, is wel heel erg onlogisch. Dat de taliban nog een brief zouden sturen na uw vader na zijn dood is weinig ernstig te noemen. Temeer u beweert dat het de taliban waren die uw vader gedood hadden (CGVS, p. 14). De door u neergelegde dreigbrief, gericht aan uw vader, doet met andere woorden afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Uit de vertaling van de dreigbrief gericht aan uw vader bleek trouwens dat hij ook reeds gewaarschuwd was door de taliban via de telefoon vooraleer hem een brief toegezonden werd (Administratief dossier – Groene map, stuk 10). Dat u nagelaten heeft om dit feit te vermelden, terwijl verwacht mag worden dat u deze brieven grondig gelezen zou hebben, doet afbreuk aan de ernst van de door u beweerde problemen. Dit telefoontje was namelijk de aanleiding waarmee al uw problemen begonnen. Er kon dus ook verwacht worden dat u dit spontaan zou vermelden wanneer u gevraagd werd om alle feiten op te sommen vanaf het begin (CGVS, p. 14) en meer duidelijkheid te verschaffen rond de waarschuwingen van de taliban gericht aan uw vader (CGVS, p. 18). Tijdens het persoonlijk onderhoud en bij DVZ heeft u er vreemd genoeg nooit melding van gemaakt. Bovenstaande doet alreeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u naar voren geschoven asielmotieven.

Dat er weinig geloof gehecht kan worden aan uw relaas wordt verder bevestigd door de volgende vaststellingen:

Er dient immers, in het licht van het voorgaande, er op gewezen te worden dat uw verklaringen aangaande het gedrag dat uw vader stelde na het krijgen van deze waarschuwing(en), van de taliban, heel merkwaardig was. Zo verklaarde u er toen niet veel over te weten maar u vermoedde dat hij er niet veel aandacht aan besteedde. Zo gaf u te verstaan dat hij er niet ongerust over was (CGVS, p. 18). Uw vader werd nochtans duidelijk bedreigd, als hij niet stopte met het helpen van uw ooms. Dat uw vader de waarschuwingen van de taliban zomaar naast zich zou neerleggen om gewoon verder te doen met wat hij altijd deed is daarom weinig aannemelijk. De taliban is een zeer beruchte en gevreesde groepering. Wanneer de taliban iemand waarschuwen of bedreigen kan verwacht worden dat er voorzorgs-maatregelen genomen worden of er toch enige actie ondernomen wordt wat volgens uw verklaringen echter niet het geval was. Uw verklaring dat uw vader niet wilde stoppen omdat hij als een soort broer voor uw maternale ooms was kan in deze niet overtuigen (CGVS, p. 14). Er kon immers verwacht worden dat uw vader de gekregen bedreigingen besproken zou hebben met uw twee maternale ooms en er een oplossing gezocht zou worden om hem niet langer bloot te stellen aan dergelijk risico. Het Commissariaat-generaal wil u er op wijzen dat uw verklaringen weinig aannemelijk zijn en dat deze en voorgaande vaststellingen de geloofwaardigheid van uw relaas op ernstige wijze ondermijnen.

Uw verklaringen omtrent het gedrag dat de taliban stelden zijn eveneens merkwaardig. Zo verklaarde u dat jullie, uw broer en u, ongeveer twee maanden na de dood van uw vader gevraagd werden, via een dreigbrief, om zich bij de taliban te voegen (CGVS, p.14-15, Administratief dossier – Groene map, stuk 10). De reden hiervoor was omdat uw broer een journalist was die volgens de taliban tegen hen werkte. Daarom moesten jullie zich bij hen aansluiten om Jihad te doen (CGVS, p. 14-15). Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat de datum op bovengenoemde door u neergelegde dreigbrief wederom niet overeenstemt met uw verklaringen. Er stond namelijk 28/9/1439 (islamitische datum) op wat overeenkomt met 12 juni 2018

(Administratief dossier – Blauwe map, stuk 2). Het is daarom onlogisch dat u verklaarde deze dreigbrief twee maanden na de dood van uw vader en maternale ooms ontvangen te hebben aangezien hun sterfdatum 11/10/1396 (1 januari 2018) was (CGVS, p. 15). Dit strookt helemaal niet met de maand en dag die op de brief staat, zijnde 12 juni 2018 wat een zestal maanden later is (i.p.v. 2 maanden later), en ook niet met uw verklaring dat u op 13/01/1397 (2 april 2018) een brief naar het districtscentrum schreef om hulp te vragen (CGVS, p. 15). Jullie schreven namelijk een brief naar het districtscentrum, net naar aanleiding van de ontvangen dreigbrief gericht aan u en uw broer. Dat jullie brief gericht aan het districtscentrum vroeger geschreven werd dan het ontvangen van de dreigbrief is dus geheel onlogisch. Uw verklaringen stemmen met andere woorden in het geheel niet overeen met de inhoud van de door u neergelegde bewijsstukken waardoor enerzijds de authenticiteit van de bewijsstukken in vraag gesteld wordt alsook de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast mag het vreemd heten dat de taliban jullie zouden willen rekruteren terwijl, zoals de taliban zelf aangaven, jullie duidelijk tegenstanders zijn van de taliban. Jullie kwamen namelijk uit een zeer overheidsgezinde familie aangezien jullie twee maternale ooms zogezegd bij de Afghaanse lokale politie zaten en uw vader desondanks waarschuwingen van de taliban deze ooms toch bleef helpen. Waarom de taliban überhaupt wilden dat jullie zich bij hen zouden aansluiten blijft daarom volstrekt onduidelijk voor het Commissariaat-generaal. Het is namelijk niet zo dat jullie over bepaalde vaardigheden beschikten waarmee jullie de taliban van dienst konden zijn. Daarenboven hadden ze volgens uw verklaringen jullie vader en maternale ooms doelgericht gedood waardoor de taliban jullie eigenlijk nooit echt zouden kunnen vertrouwen, de Afghaanse tradities omtrent wraak indachtig. Volledigheidshalve dient hier ook aan toegevoegd worden dat de taliban niet specificeerde hoe, waar of wanneer jullie zich bij hen dienden aan te sluiten. U werd gevraagd op welke manier u hen diende te vervoegen maar dat wist u niet (CGVS, p. 17-18). Deze door u geschetste situatie komt weinig realistisch over. Bijgevolg doen voorgaande vaststellingen de geloofwaardigheid van uw relaas verder wankelen.

Naast de al eerder gemaakte bedenkingen omtrent de dreigbrief die u en uw broer ontvingen zijn ook uw verklaringen omtrent de ondernomen acties van u en uw broer na het ontvangen van de dreigbrief weinig doorleefd en liggen ook niet in lijn met uw eerdere verklaringen bij DVZ. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud dat jullie na het krijgen van de dreigbrief een brief schreven naar het districtshuis om bescherming te vragen (zie ook supra voor wat betreft de tegenstrijdigheden omtrent de data en de volgorde van de gebeurtenissen). Ze namen in het districtshuis de originele brief in en gaven een kopie terug. Er werd verteld aan jullie dat ze jullie vraag in overweging zouden nemen (CGVS, p. 17). Nadat jullie de brief afgaven ging het leven verder en vier maanden later werd uw broer ontvoerd (CGVS, p. 18). Vooreerst dient over de brief gericht aan het districtshuis opgemerkt te worden dat er in geschreven staat dat u en uw broer meerdere malen berichten ontvingen van de taliban met de vraag om zich bij hen aan te sluiten of ze te steunen. Daarnaast werd ook aangegeven dat ze jullie vele malen gewaarschuwd en bedreigd hadden met de dood (Administratief dossier – Groene map, stuk 10). Nochtans bleek uit uw verklaringen, toen u alle feiten opsomde, dat jullie slechts éénmaal bedreigd werden voor de ontvoering van uw broer wat dus alweer strijdig is met de inhoud van de brief (CGVS, p. 15; Administratief dossier – Vragenlijst, 3.5). Daarnaast stemden uw verklaringen bij het CGVS omtrent deze brief niet overeen met uw verklaring hieromtrent bij DVZ. Zo verklaarde u bij DVZ dat jullie de dreigbrief kregen enkele maanden na de dood van uw vader en er werd geëist dat u en uw broer zouden samenwerken met de taliban. Tegenstrijdig is echter dat u bij DVZ aangaf dat jullie de brief negeerden en meestal thuis bleven. Dat dit een volledig andere verklaring is dan tijdens het persoonlijk onderhoud, namelijk dat jullie direct bescherming vroegen aan het districtshuis, kan opnieuw niet ontkracht worden en wijst erop dat u de zaken weeral niet waarheidsgetrouw weergeven hebt. (CGVS, p. 17; Administratief dossier – Vragenlijst, 3.5)

Dat u en uw broer bovendien als antwoord te horen kregen dat het districtshuis jullie vraag in overweging zouden nemen om daarna gewoon verder te gaan met jullie leven is weinig aannemelijk (CGVS, p. 17, 18). Jullie werden namelijk rechtstreeks bedreigd door de personen die uw vader en maternale ooms gedood hadden. Dat jullie zich voldoende beschermd zouden voelen omdat het districtshuis “het in overweging nam” komt allesbehalve doorleefd over. Er kan op zijn minst verwacht worden dat er meer actie ondernomen wordt wanneer jullie levens op het spel staan. Jullie waren immers al duidelijk gemaakt dat de taliban geen grapjes maakte wanneer het bedreigingen betrof. Echter bleek uit uw verklaringen dat jullie er nog zeer gerust in waren aangezien jullie gewoon verder konden gaan met jullie leven (CGVS, p. 18). Gelet op voorgaande vaststellingen kan het Commissariaat-generaal enkel vaststellen dat uw relaas weinig aannemelijk is. De geloofwaardigheid van uw relaas komt dus nog verder op de helling te staan.

Uw verklaringen omtrent het werk van uw maternale ooms die voor de Afghaanse lokale politie werkten bleven ook zeer vaag en hier werden bovendien geen bewijsstukken van voorgelegd terwijl nochtans wel verwacht wordt dat u dit zou kunnen. U verklaarde namelijk dat uw maternale ooms in hetzelfde huis als u woonden (CGVS, p. 16). U kon wel iets vertellen over hun werk zoals hoeveel controleposten er waren in het dorp en dat uw ene maternale oom, die commandant was, zes mannen had onder zich voor deze posten. U

wist dat het hun werk was om het dorp te beveiligen en mensen die verdacht zijn te fouilleren. U had echter geen idee waarom ze soms naar Mehterlam of het districtscentrum gingen. U wist wel dat het voor een officieel doel was voor hun werk, zoals praten tegen mensen of wanneer ze iets nodig hadden voor in het dorp maar u zou niet hebben durven vragen waarom ze precies naar daar gingen (CGVS, p. 16 -17). Het Commissariaat-generaal wil u er echter op wijzen dat voorgaande informatie niet voldoende is om het Commissariaat ervan te overtuigen dat ze, uw twee maternale ooms, werkelijk deel uitmaakten van de Afghaanse lokale politie. De informatie die u gaf omtrent hun werk is namelijk zeer beperkt en betreft elementaire kennis waarover de meeste Afghanen beschikken. Er kan verwacht worden dat u meer te weten zou hebben willen komen over hun werk, te meer dat u zeker deze mogelijkheid had aangezien jullie bij elkaar woonden.

Aan de ontvoering van uw broer kan tevens geen geloof gehecht worden vanwege het feit dat er geen geloof gehecht kon worden aan de bedreigingen gericht aan uw vader en de bedreiging gericht aan u en uw broer (zie supra). Daarbij dient u er eveneens op gewezen te worden dat het zeer weinig aannemelijk is dat de taliban vier maanden niks ondernomen zouden hebben na het bezorgen van de dreigbrief. Ze hadden jullie bedreigd en, zoals u aanhaalde, de controle over jullie dorp nadat ze de controleposten ingenomen hadden na de dood van uw maternale ooms (CGVS, p. 8). Er was dus niets wat hen tegenhield om jullie persoonlijk te benaderen in het dorp. De door u geschilderde gang van zaken kan niet overtuigen.

Verder dient opgemerkt te worden dat op het neergelegde certificaat waarmee u wil aantonen dat uw broer actief was als journalist staat dat hij er werkzaam was van 2015 tot 2016 (Administratief dossier – Groene map, stuk 4). Dit is echter een paar jaren voordat de door u beweerde feiten plaatsvonden waardoor ook niet met zekerheid bevestigd kan worden dat hij werkelijk nog steeds werkzaam was als journalist. Daarnaast staan er nog eens heel wat schrijffouten op dit certificaat waardoor dit weinig professioneel en weinig authentiek overkomt. Gelet op het voorgaande heeft u het Commissariaat-generaal er niet van kunnen overtuigen dat uw broer werkelijk journalist is of was. Uw verklaringen bleven hiervoor immers te vaag. Bijgevolg is er ook geen enkele reden om aan te nemen dat u omwille van uw broer zijn werk risico zou lopen om blootgesteld te worden aan vervolging. U maakt dit evenmin aannemelijk. De door u neergelegde foto's kunnen deze vaststelling niet ombuigen omdat deze geen zekerheid bieden of uw broer al dan niet werkzaam was voor de media. Foto's kunnen namelijk makkelijk in scène gezet worden waardoor deze enkel uw relaas kunnen ondersteunen wanneer uw verklaringen hieromtrent geloofwaardig bevonden worden, in casu quod non.

Over de vermeende dood van uw vader werden geen concrete bewijsstukken neergelegd zoals een doodscertificaat waardoor niet met zekerheid bevestigd kan worden dat hij overleden is. Daarnaast is het CGVS op zoek gegaan naar artikels van de beweerde aanslag op uw maternale ooms en vader maar hier werd niks over gevonden waardoor dit feit noch bevestigd, noch ontkracht kan worden. Gelet op voorgaande vaststellingen is het echter zeer weinig aannemelijk dat de zaken gelopen zijn zoals u ze beschrijft waardoor er weinig geloof gehecht kan worden aan de wijze waarop uw vader om het leven zou zijn gekomen.

Op basis van de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten en op basis van de ongerijmdheden in uw verklaringen kan samenvattend gesteld worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat de taliban u zullen viseren bij terugkeer naar Afghanistan, evenmin maakte u aannemelijk dat uw vader en maternale ooms door de taliban gedood werden op de wijze en om de reden die u beschrijft, noch maakte u aannemelijk dat u een vrees kunt purely op basis van het vermeende profiel van uw broer, zeggend een journalist.

Tot slot dient nog aangestipt te worden dat u verklaarde nooit asiel in een andere Europees land te hebben gevraagd (CGVS, p. 7). Nochtans dient hierbij opgemerkt te worden dat u ongeveer twee jaar onderweg bent geweest en zeker, op zijn minst één, veilig land doorkruist hebt zoals bijvoorbeeld Frankrijk of Duitsland (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 33; CGVS, p. 21) en u daar geen VIB ingediend hebt. Dat u dit echter nagelaten hebt ondermijnt de ernst en geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen aangezien verwacht kan worden dat een VIB gedaan wordt in het eerste veilige land waar u binnenkomt. Dit doet dan ook vermoeden dat er eerder opportunistische redenen en/of socio-economische motieven aan de basis van uw verzoek liggen.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud op 20 juli 2021 plaatsvond, voordat de taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft, en erkent dat er met de machtsovername een nieuwe situatie in uw land van herkomst is ontstaan. Er moet worden benadrukt dat, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan

internationale bescherming heeft, er redelijkerwijze van u kan verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Er moet echter worden vastgesteld dat u sinds de machtsovername geen enkel concreet element heeft meegedeeld. Het CGVS heeft tevens onderzocht of er, na onderzoek van de nieuwe situatie in Afghanistan en op basis van het geheel van de elementen en de vaststellingen in uw dossier, indicaties zijn van elementen die een impact zouden hebben op uw persoonlijke situatie, maar kwam tot de vaststelling dat er geen zulke indicaties in uw hoofde aanwezig zijn. Mocht dit toch het geval zijn geweest en zouden er dergelijke indicatie zijn geweest, dan zou een nieuw persoonlijk onderhoud georganiseerd zijn. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat het CGVS een duidelijk zicht heeft op alle relevante aspecten in het licht van de machtsovername en uw persoonlijke situatie en profiel en dat er geen indicaties zijn dat in uw geval een bijkomend persoonlijk onderhoud noodzakelijk moet worden geacht.

Het Commissariaat-generaal wil er u op wijzen dat de door u neergelegde documenten, uw originele taskara, de taskara van uw vader, het afwezigheidsbewijs van uw school en de enveloppe waarmee u deze documenten toegestuurd kreeg slechts een indicatie zijn van uw herkomst wat op heden niet betwist wordt. Deze documenten ondersteunen uw relaas op geen enkele manier en zijn bijgevolg niet bij machte om een ander licht te werpen op voorgaande conclusie. Met betrekking tot de door u neergelegde brieven en dreigbrieven, het certificaat van uw broer zijn werk en de werkbadge van uw broer, moet, in het licht van de bovenstaande observaties, gesteld worden dat documenten verklaringen pas kunnen ondersteunen voor zover deze verklaringen zelf geloofwaardig zijn, in casu quod non. De vastgestelde incoherenties tussen uw verklaringen en de inhoud van de dreigbrieven kwamen al eerder aan bod. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt bovendien dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (Blauwe map, stuk 1). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde. Bovendien heeft u nooit gesproken over het bestaan van de brieven bij DVZ – u had het slechts over één dreigbrief bij DVZ – terwijl deze een cruciaal onderdeel vormen van uw feitenrelaas waardoor deze de geloofwaardigheid van uw relaas niet ondersteunen maar eerder ontkrachten.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke

regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het

non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van

mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de

perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM) en van artikel 48/4 §2, b) en c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst naar artikel 1A van het Vluchtelingenverdrag en past de elementen van het artikel toe op zijn situatie. Zo stelt hij dat hij zich buiten zijn land van herkomst bevindt, dat hij een vrees voor vervolging heeft omwille van problemen met de taliban en hij geen bescherming kan krijgen van de lokale autoriteiten omdat ze zelf de vervolgers zijn.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto schending van gelijkheidsbeginsel juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel*”.

Verzoeker verwijt de commissaris-generaal dat hij geen rekening heeft gehouden met zijn profiel en met de machtswijziging in Afghanistan. Voorts betwist hij de motieven van de bestreden beslissing en tracht hij deze te weerleggen. Vervolgens geeft verzoeker aan dat hij als terugkeerder zal worden geviseerd. Door zijn verblijf in Europa zal hij worden beschouwd als iemand die de morele wetten en waarden van zijn cultuur en religie heeft overschreden. Ook verwijst verzoeker naar de algemene situatie in Afghanistan, met name de algemene humanitaire situatie, de socio-economische omstandigheden en de veiligheidssituatie.

In wat zich aandient als een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM en van artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. Hij verwijst naar §39 van het arrest Elgafaji over de ‘*sliding scale*’.

Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker via consulteerbare weblinks naar landeninformatie. Ter ondersteuning van het verzoekschrift voegt verzoeker foto's van zijn ooms en een bewijs van tewerk-stelling van zijn broer.

3. Aanvullende nota's

3.1. De verwerende partij maakt op 6 november 2023 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Zij voegt hierbij de COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie*

tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022 toe en verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023;
- EUAA “Afghanistan: Security Situation” van augustus 2022;
- COI Focus “Afghanistan. Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report “Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- UNAMA “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023.

3.2. Op 15 november 2023 maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over samen met foto's, loonfiches en schoolrapporten ter staving van zijn werk, integratie en verwestering in België. Tevens maakt hij melding van video-opnames over het werk van zijn broer en oom.

Ter terechtzitting van 17 november 2023 legt verzoeker diezelfde aanvullende nota neer. Hij voegt hierbij een usb-stick met de opnames waarvan sprake, een vertaalde transcriptie van twee videofragmenten en een schriftelijke getuigenis van 14 november 2023 van zijn leerkracht in OKAN PISO Tienen.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. De Raad wijst er vooreerst op dat uit de landeninformatie die door beide partijen wordt voorgelegd blijkt dat de politieke situatie en de conflictdynamiek in Afghanistan radicaal zijn veranderd toen de Verenigde Staten hun troepen hebben teruggetrokken en de voormalige Afghaanse regering midden augustus 2021 ineens stortte, waarna de taliban de macht overnamen en het Islamitisch Emiraat Afghanistan (IEA) weer oprichtten. Dit is onmiskenbaar een nieuw feit dat heden aan de orde is, waarvan de commissaris-generaal op de hoogte is, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, en dat ook uitgebreid onder de aandacht wordt gebracht in de bestreden beslissing en in de aanvullende nota van de verwerende partij.

De Raad herinnert eraan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar ook een toekomst-gerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van de actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van verzoeker. Verzoeker moet in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan waarbij de taliban heden functioneren als een de facto-regering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt. Indien de specificiteit van de zaak dit vereist, kan dit gebeuren middels een nieuw persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Verzoeker werd in het kader van zijn beschermingsverzoek gehoord in een persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 20 juli 2021, dus nog voor de machtsvername door de taliban midden augustus 2021. Hij werd daarna niet opnieuw gehoord op het CGVS en heeft evenmin de mogelijkheid gehad om een nieuwe vragenlijst in te vullen in navolging van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan.

In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal zich ervan bewust te zijn dat het persoonlijk onderhoud van verzoeker plaatsvond op 20 juli 2021, dat er redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij zo spoedig mogelijk alle mogelijke relevante elementen ter staving van de impact van de machtsgreep van de taliban op zijn individuele situatie overmaakt, dat hij sinds de machtsvername geen enkel concreet element heeft overgemaakt en dat het CGVS is nagegaan of er indicaties zijn van dergelijke

elementen maar dat geen dergelijke indicaties werden vastgesteld zodat in verzoekers geval een bijkomend persoonlijk onderhoud niet noodzakelijk wordt geacht.

Deze handelwijze van de commissaris-generaal ontnemt verzoeker evenwel niet de mogelijkheid om zijn verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen of te wijzigen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan en desgevallend, in de huidige stand van de procedure, individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen bij de beoordeling in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Immers kan verzoeker dit bewerkstelligen via het verzoekschrift en/of via een aanvullende nota of middels zijn verklaringen ter terechtzitting, een mogelijkheid waarvan hij in casu gebruik heeft gemaakt aangezien hij in zijn verzoekschrift, aanvullende nota's en ter terechtzitting een betoog uiteenzet met betrekking tot terugkeer naar Afghanistan, zijn verblijfssituatie in België en toegeschreven verwestering.

Zoals reeds aangestipt in punt 4.1., is de Raad ertoe gehouden een volledig en ex nunc-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118).

5.2. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift een vrees aan voor de taliban als terugkeerder uit Europa, wegens zijn verblijf in Europa waardoor hij als 'verwesterd' zal worden beschouwd en wegens het indienen van een beschermingsverzoek. In zijn aanvullende nota voegt verzoeker bewijzen bij van zijn werk, integratie en verwestering in België.

5.3. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *"Afghanistan Country Focus"*, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de de-facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO *"Afghanistan Country Focus"*, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de de-facto-talibanregering, evenals de provinciale de-facto-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven en die, onder meer, een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buiten-echtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het de-facto-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het de-facto-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "zina" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel op mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatie-technologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevelen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons wordt bekeken (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de 'geloofsethiek en denkwijze' van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheids-medewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landen-informatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen. Bronnen geven ook aan dat individuen die worden gezien als 'verwesterd', kunnen worden bedreigd door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als 'verraders' of 'ongelovigen' (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit de voorliggende objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen 'die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden', dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die 'verwesterd' zijn, of als 'verwesterd' worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn. Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, de regio van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, het beroep van de verzoeker, de gedragingen van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijding in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "*Country Guidance*" wordt gesteld dat vervolging in Afghanistan van personen die onder voormelde risicoprofielen vallen kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Gelet op wat voorafgaat kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 21 en 72-79).

5.4. In deze zaak blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker is geboren in juni 2003. Aldus kan worden aangenomen dat verzoeker 15 jaar oud was toen hij Afghanistan in juli 2018 verliet. Verder blijkt dat hij twee jaar onderweg was en dat hij in juni 2020 aankwam in België. Op 30 juni 2020 diende verzoeker in België een verzoek om internationale bescherming in en werd hem, gelet op zijn minderjarigheid – hij was toen 17 jaar oud – een voogd toegewezen. Heden is verzoeker meerderjarig, met name 20 jaar oud, en is hij meer dan 5 jaar afwezig uit Afghanistan en verblijft hij meer dan 3 jaar in België.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op 15-jarige leeftijd al deels was gevormd naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een belangrijk deel van zijn adolescentie in België doorgebracht. Deze jaren van adolescentie zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. De laatste jaren van adolescentie vormen tevens een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waar eigenheid, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen.

Uit de beschikbare informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker OKAN-onderwijs heeft gevolgd, dat hij heden is tewerkgesteld in een carwash, dat zijn werkgever, buurman en oud-leerkracht lovend over hem zijn, dat hij een diverse en gemengde vriendengroep onderhoudt en een opleiding tot winkelhulp volgt (stukken gevoegd bij de aanvullende nota's verzoeker).

Ter terechtzitting verklaart verzoeker, die Nederlands spreekt, dat hij werkt in een carwash, naar de fitness gaat, Belgische vrienden heeft en een huis huurt. Hij stelt dat hij problemen heeft met de maatschappij in Afghanistan, waar een andere cultuur heerst en anders wordt gedacht. Verzoeker verklaart hier geïntegreerd te zijn; hij drinkt, gaat uit, kleedt zich vrij, ... In Afghanistan is het anders en moet je doen wat je ouders zeggen, zoals trouwen met de persoon die zij kiezen, aldus verzoeker. Hij benadrukt dat de islam in Afghanistan anders is dan de islam die hij volgt. Verzoeker is verder Pashtou, afkomstig uit een ruraal dorp in de provincie Laghman.

Ook al liggen er momenteel weinig stukken voor ter ondersteuning van verzoekers beweerde 'verwesterd' profiel, kan er in casu echter niet worden voorbijgegaan aan een aantal objectieve elementen die zijn zaak kenmerken, met name verzoekers jonge en minderjarige leeftijd bij vertrek, zijn afwezigheid van meer dan 5 jaar uit Afghanistan en zijn verblijf van meer dan 3 jaar in België. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker tijdens zijn langdurig verblijf en traject in België in contact is gekomen met waarden, gebruiken en opvattingen, zoals de gelijke behandeling van mannen en vrouwen en het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban en dit tijdens zijn ontwikkeling als adolescent, een cruciale levensfase waarin jonge mensen vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en opvattingen. Verzoeker is aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die heden gelden in de Afghaanse samenleving onder het talibanregime. Middels zijn verklaringen ter terechtzitting geeft verzoeker ook blijk van een mening en gedachten die niet lijken te stroken met de conservatieve normen en waarden van de Afghaanse samenleving en het (religieus) gedachtegoed van de taliban.

Er moet hierbij rekening worden gehouden met het gegeven dat verzoeker Afghanistan in 2018 heeft verlaten, dit is (lang) voor de machtsovername door de taliban. De heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus

2021, weerspiegelen niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen waarin verzoeker is opgegroeid. Deze zijn door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk verstrengd, ook in de gebieden die reeds voor de machtsovername onder hun controle stonden.

De toekomstgerichte beoordeling die is vereist bij het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming impliceert dat verzoekers vervolgingsvrees moet worden beoordeeld vanuit de nieuwe (machts)dynamiek die in Afghanistan is ontstaan na de machtsovername. Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat zelfs indien verzoeker niet aannemelijk maakt in het verleden te zijn vervolgd door de taliban, er heden in het licht van de nieuwe situatie in Afghanistan mogelijk wel een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofd kan worden aangenomen.

Zoals reeds aangehaald, werd verzoeker gehoord bij het CGVS op 20 juli 2021 en dus voor de machtsovername door de taliban. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat op geen enkele wijze werd gepeild naar de wijze waarop verzoeker invulling geeft aan zijn leven hier en de mogelijke impact van zijn verblijf en activiteiten in België op zijn handelingen, gedragingen en overtuigingen in het kader van een verwestering alsook de mate waarin zijn activiteiten in België ertoe zouden kunnen leiden dat hij door de de facto-overheid in Afghanistan dan wel de lokale gemeenschap als verwesterd zal worden beschouwd of als iemand die de sociale, morele of religieuze normen heeft overschreden. Verzoeker werd tevens niet meer uitgenodigd voor een nieuw persoonlijk onderhoud na de machtsovername door de taliban, hetgeen een fundamenteel nieuw feit is. Hij werd door de commissaris-generaal dus tot nu toe niet gehoord over een (toegeschreven) verwestering in het licht van de beschikbare landeninformatie.

Uit het voorgaande is gebleken dat er voor verzoeker een aantal concrete elementen voorliggen die, hoe summier ook, niettemin minstens een ernstig begin van aanwijzing bevatten dat hij mogelijk onder hogergenoemde risicoprofielen zou kunnen vallen en dat de machtsovername door de taliban een impact zou kunnen hebben op zijn persoonlijke situatie die relevant is voor het onderzoek naar zijn nood aan internationale bescherming. In tegenstelling tot wat de verwerende partij ter terechtzitting aanvoert, zijn er in hoofd van verzoeker een aantal individuele elementen aanwezig die risicobepalend kunnen zijn en waarvan moet worden nagegaan of zij voldoende zijn om te besluiten dat voor verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen onder meer omwille van (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland. Zulke beoordeling heeft nog niet plaatsgevonden. De Raad is daarom van oordeel dat een verder onderzoek zich opdringt.

Verzoeker moet daarbij de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van de huidige situatie in Afghanistan waarbij de taliban functioneren als een de facto-regering, deze relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte alsook volledige en ex nunc-beoordeling van risicobepalende factoren en een eventuele nood aan internationale bescherming kan plaatshebben, met inachtneming van actuele en objectieve landeninformatie.

Het lijkt aangewezen verzoeker hierover meer uitgebreid te horen. Verzoeker is immers tot nu toe niet bevraagd over de omstandigheden en invulling van zijn leven en verblijf in België, zijn opvattingen, gedachten of meningen over de taliban en hun beleid na de machtsovername en de eventuele impact hiervan op een terugkeer naar Afghanistan in het kader van de voormelde actuele objectieve landen-informatie en de daarin geschetste risicoprofielen. Indien nodig kan dit middels een nieuw persoonlijk onderhoud gebeuren nu de terechtzitting van de Raad daarvoor niet geschikt is.

Daargelaten de eventuele ongeloofwaardigheid van het oorspronkelijke vluchtrelaas, dringt zich dus een verder onderzoek op naar verzoekers profiel en de mogelijke risico's die hij loopt bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de bovenstaande elementen eigen aan zijn zaak, in het kader van een (toegeschreven) morele, sociale en religieuze normoverschrijding alsook een (toegeschreven) verwestering.

Het gebrek hieraan verhindert de Raad om deze beoordeling alsnog zelf grondig te kunnen maken. Daarbij moet rekening worden gehouden met het repressieve beleid van de taliban, dat is gestoeld op een extreme versie van de sharia maar ook is beïnvloed door lokale tradities en tribale codes waarbij het rechtskader onduidelijk blijft en met de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde informatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken en waaruit eveneens blijkt dat de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

Uit dit alles volgt dat de Raad op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier, gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet verder op nuttige wijze kan evalueren in het kader van een devolutief beroep.

5.5. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeks-maatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

6. Gelet op wat voorafgaat, komen de kosten van het beroep ten laste van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 13 juni 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES,	kamervoorzitter
----------	-----------------

T. LEYSEN,	griffier
------------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

T. LEYSEN	M. MAES
-----------	---------